

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad

(2002/C 75 E/04)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 581 def. — 2001/0245(COD)

(Door de Commissie ingediend op 23 oktober 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het Groenboek over de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Europese Unie⁽¹⁾ heeft in geheel Europa een discussie op gang gebracht over de geschiktheid en het mogelijk functioneren van de handel in de uitstoot van broeikasgas binnen de Europese Unie: In het Europees Programma inzake Klimaatverandering⁽²⁾ zijn communautaire beleidsplannen en -maatregelen overwogen door middel van een proces met vele belanghebbenden, waaronder een kaderregeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten in de Gemeenschap op basis van het Groenboek. In zijn conclusies van 8 maart 2001 erkende de Raad het bijzondere belang van het Programma inzake Klimaatverandering en het werk op basis van het Groenboek en onderstreepte hij de dringende noodzaak van concrete acties op communautair niveau.

(2) Het zesde milieuactieprogramma: Milieu 2010: Onze toekomst, onze keuze⁽³⁾ noemt de klimaatverandering als prioriteit voor actie en voorziet in de invoering van een voor de gehele Gemeenschap geldende regeling voor de handel in uitstootrechten tegen 2005. Dit programma erkent dat de Gemeenschap gehouden is in de periode van 2008 tot en met 2012 8 % minder broeikasgassen uit te stoten dan in 1990 en dat op langere termijn het niveau van de mondiale uitstoot van broeikasgassen vergeleken met dat van 1990 met omstreeks 70 % moet worden verminderd.

(3) Het uiteindelijke doel van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, dat is goedgekeurd bij Besluit 94/69/EG van de Raad van 15 december 1993 betreffende het sluiten van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering⁽⁴⁾, is te komen tot stabilisering van de concentraties broeikasgas in de atmosfeer op een peil dat gevaarlijke antropogene verstoring van het klimaatsysteem voorkomt.

(4) Het protocol van Kyoto, dat is goedgekeurd bij Besluit van de Raad ./. . . van . . . [betreffende de sluiting van het protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en de gezamenlijke nakoming van de daaruit voortvloeiende verplichtingen] zal, zodra het in werking is getreden, de Gemeenschap en de lidstaten ertoe verplichten hun totale antropogene uitstoot van broeikasgassen als vermeld in Bijlage A bij het protocol, in de periode van 2008 tot en met 2012 ten opzichte van het peil van 1990 met 8 % te verlagen.

(5) De Gemeenschap en haar lidstaten zijn overeengekomen gezamenlijk aan hun verplichtingen krachtens het protocol van Kyoto, om de antropogeenede uitstoot van broeikasgassen te verminderen, te voldoen, overeenkomstig Besluit ./. . . van de Raad [van . . ., betreffende de sluiting van het protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en de gezamenlijke nakoming van de daaruit voortvloeiende verplichtingen].

(6) Beschikking 93/389/EEG van de Raad van 24 juni 1993 inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgasemissies⁽⁵⁾, gewijzigd bij, voorziet in een systeem voor de bewaking van de broeikasgasuitstoot en de evaluatie van de vooruitgang die wordt geboekt met de nakoming van de ten aanzien van deze uitstoot aangevane verplichtingen. Dit systeem zal de lidstaten bijstaan bij de vaststelling van de totale hoeveelheid door hen toe te wijzen rechten.

(7) Gemeenschapsbepalingen inzake de toewijzing van uitstootrechten door de lidstaten zijn noodzakelijk om de integriteit van de interne markt te helpen bewaren en om mededingingsvervalsingen te voorkomen.

⁽¹⁾ COM(2000) 87 def.

⁽²⁾ COM(2000) 88 def.

⁽³⁾ COM(2001) 31 def.

⁽⁴⁾ PB L 33 van 7.2.1994, blz 11.

⁽⁵⁾ PB L 167 van 9.7.1993, blz 31. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 1999/296/EG (PB L 117 van 5.5.1999, blz. 35).

- (8) De lidstaten dienen ervoor te zorgen, dat de exploitanten van bepaalde activiteiten hun uitstoot van in verband met deze activiteiten gespecificeerde broeikasgassen bewaken en hierover verslag uitbrengen.
- (9) De lidstaten dienen regels vast te leggen inzake de straffen die van toepassing zijn op schendingen van de bepalingen van deze richtlijn en er zorg voor te dragen dat zij worden uitgevoerd. Deze straffen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
- (10) Ter wille van doorzichtigheid, dient het publiek toegang te hebben tot informatie over de toewijzing van uitstootrechten en tot de resultaten van de uitstootbewaking, zulks enkel onder voorbehoud van de in Richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie ⁽¹⁾ voorziene beperkingen.
- (11) De lidstaten moeten een verslag indienen over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn, dat is opgesteld op grond van Richtlijn 91/692/EEG van de Raad van 23 december 1991 tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over bepaalde richtlijnen op milieugebied ⁽²⁾.
- (12) Daar de nodige maatregelen ter uitvoering van de onderhavige richtlijn maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van het Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾, dienen deze maatregelen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit te worden vastgesteld.
- (13) Richtlijn 96/61/EG van de van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ⁽⁴⁾ behelst een algemene kaderregeling inzake de preventie en bestrijding van verontreiniging, waarbinnen vergunningen voor broeikasgasemissies kunnen worden verleend. Richtlijn 96/61/EG dient aldus te worden gewijzigd, dat geen emissiegrenswaarden worden vastgesteld voor de directe broeikasgasemissies van een installatie die onder deze richtlijn valt, onverminderd andere eisen uit hoofde van Richtlijn 96/61/EG.
- (14) Daar de doelstellingen van het overwogen optreden, de invoering van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten in de Gemeenschap, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (15) Deze richtlijn is verenigbaar met het VN-Klimaatverdragsverdrag en het protocol van Kyoto. Zij dient in het licht van de ontwikkelingen op dit gebied te worden geëvalueerd om rekening te kunnen houden met de ervaring die met de tenuitvoerlegging ervan wordt opgedaan en met de vooruitgang die met de bewaking van de uitstoot van broeikasgassen wordt geboekt.
- (16) De handel in uitstootrechten dient deel uit te maken van een alomvattend, samenhangend pakket van beleidsplannen en -maatregelen die door de lidstaten en op gemeenschapsvlak worden uitgevoerd. Onverminderd de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag is het, wanneer activiteiten onder de communautaire regeling voor de handel in uitstootrechten vallen, passend rekening te houden met het niveau van belastingen waarmee dezelfde doelstellingen worden nagestreefd. Bij de herziening van de richtlijn dient te worden nagegaan in hoeverre deze doelstellingen zijn bereikt.
- (17) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Deze richtlijn behelst een gemeenschapsregeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten, teneinde de uitstoot van broeikasgassen op een kosten-ëfficiënte wijze te verminderen.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op de uitstoot als gevolg van de in Bijlage I genoemde activiteiten, van in verband met deze activiteiten gespecificeerde broeikasgassen.

2. Deze richtlijn is van toepassing, onverminderd eventuele uit Richtlijn 96/61/EG voortvloeiende vereisten met betrekking tot energie-efficiëntie.

Artikel 3

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „uitstootrecht”: het overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn overdraagbare recht om, uitsluitend ten einde aan de eisen van deze richtlijn te voldoen, gedurende een bepaalde periode, één ton kooldioxide-equivalent uit te stoten;

⁽¹⁾ PB L 158 van 23.6.1990, blz. 56.

⁽²⁾ PB L 377 van 31.12.1990, blz. 48.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26.

- b) „uitstoot”: de uitstoot van broeikasgassen in de atmosfeer door in de installatie aanwezige bronnen;
- c) „broeikasgassen”: de in Bijlage II bedoelde gassen;
- d) „vergunning voor broeikasgasuitstoot”: de overeenkomstig de artikelen 5 en 6 verleende vergunning;
- e) „installatie”: een stationaire technische eenheid waar één of meer van de in Bijlage I genoemde activiteiten plaatsvinden;
- f) „exploitant”: elke persoon die de installatie exploiteert of beheert dan wel, wanneer de nationale wetgeving daarin voorziet, aan wie de economische zeggenschap over het technisch functioneren van de installatie is toevertrouwd;
- g) „persoon”: elke natuurlijke en rechtspersoon;
- h) „het publiek”: een of meer personen en, overeenkomstig de nationale wetgeving of het gebruik, verenigingen, organisaties of groepen personen;
- i) „ton kooldioxide-equivalent”: een metrische ton kooldioxide (CO₂) of een hoeveelheid van een van de andere in Bijlage II genoemde broeikasgassen met een gelijkwaardig aardopwarmingspotentieel.

Artikel 4

Vergunningen voor broeikasgasuitstoot

De lidstaten dragen ervoor zorg dat vanaf 1 januari 2005, geen enkele installatie een in Bijlage I genoemde activiteit verricht welke een uitstoot van broeikasgas tot gevolg heeft die met deze activiteit verband houdt, tenzij haar exploitant in het bezit is van een door een bevoegde autoriteit overeenkomstig de artikelen 5 en 6 verleende vergunning.

Artikel 5

Aanvragen van vergunningen

Een tot de bevoegde autoriteit gerichte aanvraag van een vergunning voor broeikasgasuitstoot omvat een beschrijving van:

- de installatie en haar activiteiten;
- de grond- en hulpstoffen, waarvan het gebruik waarschijnlijk tot uitstoot zal leiden;
- de bronnen van de uitstoot uit de installatie en
- de maatregelen die zijn voorgenomen om de uitstoot in het milieu te bewaken, zulks in overeenstemming met de overeenkomstig artikel 14 aangenomen richtsnoeren.

De aanvraag omvat tevens een niet-technische samenvatting van de in de eerste alinea bedoelde gegevens.

Artikel 6

Voorwaarden voor en inhoud van de vergunning

1. De bevoegde autoriteit verleent een vergunning waarin toestemming wordt verleend broeikasgas uit de gehele installatie of een deel daarvan uit te stoten, indien zij ervan overtuigd is dat de exploitant in staat is de uitstoot te bewaken en hierover verslag uit te brengen.

Een vergunning kan betrekking hebben op een of meer installaties op dezelfde plaats, die door dezelfde exploitant wordt geëxploiteerd.

2. Vergunningen voor broeikasgasuitstoot bevatten:

- de naam en het adres van de exploitant;
- een beschrijving van de activiteiten en de uitstoot van de installatie;
- de vereisten voor de bewaking, waarbij de bewakingsmethode en de frequentie worden aangegeven;
- de vereisten inzake het uitbrengen van verslagen; en
- de verbintenis, binnen drie maanden na het einde van elk kalenderjaar, een hoeveelheid uitstootrechten af te geven die gelijk is aan de totale uitstoot van de installatie voor dat jaar, zoals geverifieerd overeenkomstig artikel 15.

Artikel 7

Wijzigingen in installaties

De exploitant stelt de bevoegde autoriteit in kennis van elke voorgenomen wijziging in de aard of de werking, dan wel van een voorgenomen uitbreiding van de installatie, waarvoor mogelijk een aanpassing van de vergunning vereist is. Zo nodig past de bevoegde autoriteit de vergunning aan.

Bij een verandering in de identiteit van de exploitant van de installatie, past de bevoegde autoriteit de vergunning aan, door er de naam en het adres van de nieuwe exploitant op te vermelden.

Artikel 8

Coördinatie met Richtlijn 96/61/EC

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat wanneer installaties activiteiten verrichten die in Bijlage I bij Richtlijn 96/61/EC zijn vermeld, de voorwaarden van en de procedure voor het verlenen van een vergunning voor broeikasgasuitstoot worden gecoördineerd met die voor de in die richtlijn bepaalde vergunning. De in de artikelen 5, 6 en 7 van de onderhavige Richtlijn vastgestelde eisen kunnen worden opgenomen in de in Richtlijn 96/61/EG vastgelegde procedure of procedures.

*Artikel 9***Nationaal toewijzingsplan**

1. Voor elke in artikel 11, leden 1 en 2, bedoelde termijn stelt elke lidstaat een nationaal plan op, waarin hij het totale aantal uitstootrechten vermeldt dat hij voornemens is voor die periode toe te wijzen, alsmede de manier waarop hij voornemens is deze rechten toe te wijzen. Het plan wordt gebaseerd op objectieve en doorzichtige criteria, met inbegrip van die welke in Bijlage III zijn vermeld.

Voor de in artikel 11, lid 1, genoemde termijn wordt het plan uiterlijk op 31 maart 2004 gepubliceerd en aan de Commissie en de overige lidstaten medegedeeld. Voor latere perioden, wordt het plan ten minste achttien maanden voor de aanvang van de desbetreffende periode gepubliceerd en aan de Commissie en de andere lidstaten medegedeeld.

2. De nationale toewijzingsplannen worden bestudeerd door het in artikel 23, lid 1, bedoelde comité.

3. Binnen drie maanden na de mededeling van een nationaal toewijzingsplan door een lidstaat krachtens lid 1, kan de Commissie het plan, of een deel daarvan, verwerpen indien het niet met de in Bijlage III genoemde criteria of met artikel 10 verenigbaar is. De lidstaten nemen pas een besluit krachtens artikel 11, lid 1 of lid 2, indien de voorgestelde wijzigingen door de Commissie zijn aanvaard.

*Artikel 10***Toewijzingsmethode**

1. Voor de termijn van drie jaar die op 1 januari 2005 een aanvang neemt, wijzen de lidstaten de uitstootrechten om niet toe.

2. De Commissie stelt een geharmoniseerde toewijzingsmethode vast voor de periode van vijf jaar die op 1 januari 2008 een aanvang neemt, overeenkomstig de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure.

*Artikel 11***Toewijzing en verlening van uitstootrechten**

1. Voor de termijn van drie jaar die op 1 januari 2005 een aanvang neemt, neemt iedere lidstaat een besluit over de totale hoeveelheid uitstootrechten die hij voor die periode zal toewijzen en over de toewijzing van deze uitstootrechten aan de exploitant van elke installatie. Dit besluit wordt ten minste drie maanden voor het begin van die periode genomen en is gebaseerd op het nationale toewijzingsplan dat is ontwikkeld volgens artikel 9 en in overeenstemming met artikel 10, met inachtneming van de opmerkingen van het publiek.

2. Voor de termijn van vijf jaar die op 1 januari 2008 een aanvang neemt en voor elke volgende termijn van vijf jaar, neemt iedere lidstaat een besluit over de totale hoeveelheid uitstootrechten die hij voor die periode zal toewijzen en over

de toewijzing van die uitstootrechten aan de exploitant van elke installatie. Dit besluit wordt ten minste twaalf maanden voor het begin van die termijn genomen en is gebaseerd op het nationale toewijzingsplan dat is ontwikkeld volgens artikel 9 en in overeenstemming met artikel 10, met inachtneming van de opmerkingen van het publiek.

3. Krachtens lid 1 of lid 2 genomen besluiten zijn in overeenstemming met de eisen van het Verdrag, inzonderheid met de artikelen 87 en 88. Bij hun besluit over de toewijzing houden de lidstaten rekening met de noodzaak uitstootrechten beschikbaar te houden voor nieuwkomers.

4. De bevoegde autoriteit kent elk jaar tegen 28 februari van dat jaar voor de in lid 1 of 2 bedoelde termijn een percentage toe van de totale hoeveelheid uitstootrechten.

*Artikel 12***Overdracht, afgifte en intrekking van rechten**

1. De lidstaten dragen ervoor zorg dat tussen personen binnen de Gemeenschap uitstootrechten kunnen worden overgedragen, zonder andere beperkingen dan die welke opgenomen zijn in of vastgesteld krachtens deze richtlijn.

2. De lidstaten dragen ervoor zorg, dat de door een bevoegde autoriteit van een andere lidstaat toegekende rechten als geldig worden erkend voor de nakoming van de verplichtingen van een exploitant ingevolge lid 3.

3. De lidstaten dragen ervoor zorg dat, uiterlijk op 31 maart van ieder jaar, de exploitant van iedere installatie een aantal uitstootrechten afgeeft dat gelijk is aan de totale uitstoot van die installatie gedurende het voorafgaande kalenderjaar, zoals geverifieerd overeenkomstig artikel 15, en dat deze vervolgens worden ingetrokken.

4. De lidstaten nemen de noodzakelijke maatregelen om ervoor zorg te dragen dat uitstootrechten op elk moment kunnen worden ingetrokken op verzoek van de persoon die deze in zijn bezit heeft.

*Artikel 13***Geldigheid van uitstootrechten**

1. Uitstootrechten zijn geldig voor de uitstoot in de in artikel 11, lid 1 of lid 2, bedoelde termijn waarvoor zij zijn verleend.

2. Drie maanden na het begin van de eerste termijn van vijf jaar als bedoeld in artikel 11, lid 2, worden uitstootrechten die niet meer geldig zijn en die niet overeenkomstig artikel 12, lid 3, zijn afgegeven en ingetrokken, door de bevoegde autoriteit ingetrokken.

De lidstaten kunnen personen uitstootrechten toekennen voor de lopende termijn, ter vervanging van uitstootrechten die zij bezaten en die krachtens de eerste alinea zijn ingetrokken.

3. Drie maanden na het begin van elke volgende termijn van vijf jaar als bedoeld in artikel 11, lid 2, worden uitstootrechten die niet meer geldig zijn en die niet overeenkomstig artikel 12, lid 3, zijn afgegeven en ingetrokken, door de bevoegde autoriteit ingetrokken.

De lidstaten kennen personen uitstootrechten toe voor de lopende termijn, ter vervanging van uitstootrechten die zij bezaten en die krachtens de eerste alinea zijn ingetrokken.

Artikel 14

Richtsnoeren voor de bewaking van en het uitbrengen van verslagen over de uitstoot

1. De Commissie stelt richtsnoeren vast voor de bewaking van en het uitbrengen van verslagen over de uitstoot, als gevolg van de in Bijlage I genoemde activiteiten, van met deze activiteiten samenhangende broeikasgassen, overeenkomstig de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure. De richtsnoeren worden gebaseerd op de in Bijlage IV vermelde beginselen voor de bewaking en verslaguitbrenging.

2. De lidstaten dragen ervoor zorg dat de uitstoot wordt bewaakt volgens de richtsnoeren.

3. De lidstaten dragen ervoor zorg dat iedere exploitant van een installatie emissie over de uitstoot van de installatie in elk kalenderjaar aan het eind van dat jaar verslag uitbrengt aan de bevoegde autoriteit overeenkomstig de richtsnoeren.

Artikel 15

Verificatie

De lidstaten dragen ervoor zorg dat de door de exploitanten overeenkomstig artikel 14, lid 3, ingediende verslagen worden geverifieerd volgens de in Bijlage V vermelde criteria en dat de bevoegde autoriteit daarvan in kennis wordt gesteld.

De lidstaten dragen ervoor zorg dat een exploitant wiens verslag over de uitstoot tijdens het voorafgaande jaar, overeenkomstig de in Bijlage V genoemde criteria tegen 31 maart van het lopende jaar niet als bevredigend is geverifieerd, geen uitstootrechten meer mag overdragen, totdat een verslag van die exploitant als bevredigend is geverifieerd.

Artikel 16

Straffen

1. De lidstaten stellen de regels vast inzake de straffen die van toepassing zijn op schendingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en nemen alle maatregelen die nodig zijn om de uitvoering van deze straffen te verzekeren. De aldus vastgestelde straffen moeten doeltref-

fend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten delen deze bepalingen uiterlijk op 31 december 2003 aan de Commissie mede en melden onverwijld eventuele wijzigingen daarvan.

2. De lidstaten maken de namen bekend van exploitanten die inbreuk maken op nationale bepalingen welke in overeenstemming met deze richtlijn zijn vastgesteld.

3. De lidstaten dragen ervoor zorg dat aan elke exploitant die tegen 31 maart van elk jaar niet voldoende uitstootrechten heeft afgegeven ter dekking van zijn uitstoot in het voorafgaande jaar, een boete wegens een bovenmatige uitstoot wordt opgelegd. De boete wegens bovenmatig uitstoot bedraagt 100 euro, dan wel, zo dit bedrag hoger is, tweemaal de gemiddelde marktprijs tussen 1 januari en 31 maart van dat jaar voor uitstootrechten die geldig zijn voor de uitstoot in het voorafgaande jaar voor elke ton door de installatie uitgestoten kooldioxide-equivalent waarvoor de exploitant geen uitstootrechten heeft afgegeven. De betaling van de boete wegens bovenmatige uitstoot ontslaat de exploitant niet van de verplichting, bij de afgifte van uitstootrechten in verband met het volgende kalenderjaar, een hoeveelheid uitstootrechten af te geven die gelijk is aan deze bovenmatige uitstoot.

4. In de driejarige termijn die op 1 januari 2005 een aanvang neemt, leggen de lidstaten een lagere boete wegens bovenmatige uitstoot op; deze bedraagt 50 euro, dan wel, zo dit bedrag hoger is, tweemaal de gemiddelde marktprijs tussen 1 januari en 31 maart van dat jaar voor uitstootrechten die geldig zijn voor uitstoot tijdens het voorafgaande jaar voor elke ton door de installatie uitgestoten kooldioxide-equivalent waarvoor de exploitant geen uitstootrechten heeft afgegeven. De betaling van de boete ontslaat de exploitant niet van de verplichting, bij de afgifte van uitstootrechten in verband met het volgende kalenderjaar, een hoeveelheid uitstootrechten af te geven die gelijk is aan deze bovenmatige uitstoot.

Artikel 17

Toegang tot informatie

De besluiten tot toewijzing van uitstootrechten en de krachtens de broeikasgasuitstootvergunning vereiste uitstootverslagen welke in het bezit zijn van de bevoegde autoriteit, worden voor het publiek beschikbaar gesteld, behoudens de in artikel 3, leden 2 en 3, van Richtlijn 90/313/EEG vastgelegde beperkingen.

Artikel 18

Bevoegde autoriteit

De lidstaten zorgen voor de nodige administratieve regelingen, met inbegrip van de aanwijzing van de passende bevoegde autoriteit of autoriteiten, voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn. Wanneer meer dan één bevoegde autoriteit wordt aangewezen, moet het werk van deze autoriteiten uit hoofde van deze richtlijn worden gecoördineerd.

*Artikel 19***Registers**

1. De lidstaten stellen een register in en houden dat bij, teneinde te zorgen voor de nauwkeurige registratie van de verlening, het bezit en de overdracht en intrekking van uitstootrechten. De lidstaten kunnen hun registers in een geconsolideerd systeem samen met een of meer andere lidstaten onderhouden.

2. Elke persoon kan uitstootrechten bezitten. De registers houden afzonderlijke rekeningen bij om de uitstootrechten te registreren die iedere persoon wie uitstootrechten worden verleend of overgedragen, bezit.

3. Voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn stelt de Commissie overeenkomstig de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure een verordening vast inzake een gestandaardiseerd en beveiligd stelsel van registers in de vorm van elektronische gegevensbanken, die gemeenschappelijke gegevens bevatten om de verlening, het bezit, de overdracht en de intrekking van uitstootrechten te volgen, om voor de nodige geheimhouding te zorgen en om te waarborgen dat er geen overdrachten geschieden met uit het protocol van Kyoto voortvloeiende verplichtingen onverenigbaar zijn.

*Artikel 20***Centrale administrateur**

1. De Commissie benoemt een centrale administrateur voor het bijhouden van een onafhankelijk transactieregister waarin de verlening, het bezit, de overdracht en de intrekking van uitstootrechten worden vastgelegd.

2. De centrale administrateur oefent via het onafhankelijk transactieregister een geautomatiseerde controle uit op elke transactie in de registers, om te verzekeren dat er bij de verlening, de overdracht en de intrekking van uitstootrechten geen onregelmatigheden geschieden.

3. Wanneer bij de geautomatiseerde controle onregelmatigheden worden vastgesteld, stelt de centrale administrateur de betrokken lidstaat of lidstaten daarvan in kennis, welke de onderhavige transactie of alle verdere transacties in verband met de betrokken uitstootrechten niet registreren totdat de onregelmatigheden zijn opgelost.

*Artikel 21***Uitbrenging van verslagen door de lidstaten**

1. Elk jaar brengen de lidstaten de Commissie verslag uit over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn. In dit verslag wordt bijzondere aandacht besteed aan de regelingen voor de toewijzing van uitstootrechten, het functioneren van de nationale registers, de toepassing van richtsnoeren voor bewaking en verslaguitbrenging, de verificatie en aangelegenheden die met de naleving van de richtlijn verband houden. Het eerste verslag

wordt tegen 31 mei 2005 aan de Commissie toegezonden. Het verslag wordt opgesteld aan de hand van een vragenlijst of ontwerp dat door de Commissie is uitgewerkt in overeenstemming met de procedure van artikel 6 van Richtlijn 91/692/EEG. De vragenlijst of het ontwerp wordt ten minste zes maanden voor de uiterste termijn voor het inzenden van het eerste verslag aan de lidstaten toegezonden.

2. De Commissie publiceert op basis van de in lid 1 bedoelde verslagen binnen drie maanden na ontvangst van de verslagen van de lidstaten een verslag over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn.

3. De Commissie organiseert een uitwisseling, tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, van gegevens betreffende ontwikkelingen in verband met de verlening van uitstootrechten, het functioneren van de registers, de bewaking, de verslaguitbrenging, de verificatie en de naleving.

*Artikel 22***Wijzigingen van Bijlage III**

De Commissie kan Bijlage III overeenkomstig de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure wijzigen op grond van de in artikel 21 bedoelde verslagen en van de ervaring die met de tenuitvoerlegging van deze richtlijn is opgedaan.

*Artikel 23***Comité**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 8 van Beschikking 93/389/EEG ingestelde comité.

2. In de gevallen waarin naar dit artikel wordt verwezen, is de regelgevende procedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van de artikelen 7 en 8 van dat besluit van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld.

*Artikel 24***Raakpunten met andere regelingen voor de handel in broeikasgasuitstoot**

1. De Gemeenschap kan overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag overeenkomsten met andere landen sluiten om te zorgen voor de wederzijdse erkenning van uitstootrechten op grond van de communautaire regeling voor de handel in uitstootrechten voor broeikasgassen en andere regelingen voor de handel in uitstootrechten voor broeikasgassen.

2. Wanneer een overeenkomst als bedoeld in lid 1 is gesloten, stelt de Commissie overeenkomstig de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure alle noodzakelijke bepalingen in verband met de wederzijdse erkenning van uitstootrechten op.

Artikel 25

Wijziging van Richtlijn 96/61/EG

Aan lid 3 van artikel 9 van Richtlijn 96/61/EG wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Wanneer broeikasgasemissies vanuit een installatie in Bijlage I bij Richtlijn . . . /EG van het Europees Parlement en de Raad van . . . , [tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad] (*) in verband met een in die installatie verrichte activiteit worden vermeld, omvat de vergunning geen emissiegrenswaarde voor directe emissies van dat gas, tenzij het noodzakelijk is te verzekeren dat geen significante plaatselijke verontreiniging wordt veroorzaakt. Waar nodig schrappen de bevoegde autoriteiten de emissiegrenswaarde uit de vergunning.

(*) PB L . . .”

Artikel 26

Evaluatie

1. Uitgaande van de bij de bewaking van broeikasgasuitstoot gemaakte vooruitgang, kan de Commissie tegen 31 december 2004 het Europees Parlement en de Raad een voorstel voorleggen om Bijlage I aldus te wijzigen dat deze ook andere activiteiten en uitstoot van andere in Bijlage II genoemde broeikasgassen omvat.

2. Uitgaande van de ervaring met de toepassing van deze richtlijn en de bij de bewaking van broeikasgasuitstoot gemaakte vooruitgang, alsmede in het licht van de ontwikkelingen in internationaal verband, kan de Commissie een verslag opstellen over de toepassing van deze richtlijn en daarbij be-

a) of Bijlage I dient te worden gewijzigd om andere activiteiten en de uitstoot van andere in Bijlage II vermelde broeikasgassen hierin op te nemen, met het oogmerk de economische doelmatigheid van de regeling verder te vergroten;

b) welke geharmoniseerde toewijzingsmethode noodzakelijk is;

c) of kredieten van projectmechanismen kunnen worden gebruikt;

d) hoe het gesteld is met de verhouding van de handel in uitstootrechten tot andere beleidsplannen en -maatregelen die op nationaal en communautair vlak worden uitgevoerd, daaronder begrepen belastingmaatregelen die dezelfde doeleinden nastreven en

e) of het passend is dat er één enkel communautair register is.

De Commissie dient dit verslag tegen 30 juni 2006 bij het Europees Parlement en de Raad in, zo nodig vergezeld van voorstellen.

Artikel 27

Tenuitvoerlegging

De lidstaten doen de nodige wettelijke, bestuursrechtelijke en administratiefrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis. De Commissie stelt de andere lidstaten van deze wettelijke, bestuursrechtelijke, administratiefrechtelijke bepalingen in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen of bij de officiële bekendmaking van die bepalingen naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 28

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 29

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE I

CATEGORIEËN ACTIVITEITEN ALS BEDOELD IN DE ARTIKELEN 2 (LID 1), 3, 4, 14 (LID 1) EN 26

1. Installaties of delen van installaties, gebruikt voor onderzoek, ontwikkeling en beproeving van nieuwe producten vallen niet onder deze richtlijn.
2. Onderstaande grenswaarden hebben over het algemeen betrekking op productie of productiecapaciteit. Wanneer een exploitant verscheidene activiteiten verricht die, in dezelfde installatie of op hetzelfde bedrijfsterrein, onder dezelfde subrubriek vallen, worden de capaciteiten van dergelijke activiteiten bij elkaar opgeteld.

Activiteiten	Broeikasgassen
Energieactiviteiten	
Verbrandingsinstallaties met een nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 20 MW (met uitzondering van installaties voor het verbranden van gevaarlijke stoffen of stadsafval)	Kooldioxide
Olieraffinaderijen	Kooldioxide
Cokesovens	Kooldioxide
Productie en verwerking van ferrometalen	
Roost- of sinterinstallaties voor metaalerts (waaronder sulfide-erts)	Kooldioxide
Installaties voor de vervaardiging van ruwijzer of staal (primaire of secundaire smelting) inclusief continugieten, met een capaciteit van meer dan 2,5 ton per uur	Kooldioxide
Delfstoffenindustrie	
Installaties voor de vervaardiging van cementklinkers in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per dag of de bereiding van kalk in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag, dan wel in andere ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag.	Kooldioxide
Installatie voor de vervaardiging van glas, inclusief glasvezel, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag.	Kooldioxide
Installaties voor de vervaardiging van ceramische producten door vuren, in het bijzonder dakpannen, bakstenen, vuurvaste stenen, tegels, aardewerk of porselein, met een productiecapaciteit van meer dan 75 ton per dag en/of met een ovencapaciteit van meer dan 4 m ³ en met een zetdichtheid per oven van meer dan 300 kg/ m ³ .	Kooldioxide
Overige activiteiten	
Fabrieken voor de vervaardiging van	
a) pulp uit hout of andere vezelhoudende materialen	Kooldioxide
b) papier en karton met een productiecapaciteit van meer dan 20 ton per dag	Kooldioxide

BIJLAGE II

BROEIKASGASSEN ALS BEDOELD IN DE ARTIKELEN 3 EN 26

Kooldioxide (CO₂)

Methaan (CH₄)

Lachgas (N₂O)

Fluorkoolwaterstoffen (HFC's)

Perfluorkoolstof (PFC's)

Zwavelhexafluoride (SF₆)

BIJLAGE III

CRITERIA VOOR NATIONALE TOEWIJZINGSPANNEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 9

1. De totale hoeveelheid voor de desbetreffende periode toe te wijzen uitstootrechten moet overeenstemmen met de verplichtingen van de lidstaat om de uitstoot te beperken overeenkomstig Besluit . . . /EG en het protocol van Kyoto, met inachtneming van het aandeel in de totale uitstoot dat deze vertegenwoordigen in vergelijking met de uitstoot uit bronnen die niet onder deze richtlijn vallen.
2. De totale hoeveelheid toe te wijzen uitstootrechten moet overeenstemmen met evaluaties van de feitelijke en de te verwachten vooruitgang bij maatregelen die worden getroffen om te kunnen voldoen aan de communautaire verplichtingen die zijn aangegaan krachtens Beschikking 93/389/EEG.
3. De hoeveelheden toe te wijzen uitstootrechten moeten overeenstemmen met de technologische mogelijkheden van de installaties om de uitstoot terug te dringen.
4. Het plan moet in overeenstemming zijn met andere wetgevende en beleidsinstrumenten van de EG. Met name mogen geen uitstootrechten worden toegewezen ter dekking van uitstoot die worden verminderd of beëindigd als gevolg van communautaire wetgeving inzake hernieuwbare energie bij de elektriciteitsproductie, terwijl er ook rekening moet worden gehouden met de onvermijdelijke toename van uitstoot als gevolg van nieuwe wettelijke eisen.
5. Het plan mag geen zodanig onderscheid maken tussen ondernemingen of sectoren dat bepaalde ondernemingen of activiteiten onrechtmatig worden bevoordeeld, en geen enkele installatie mag meer aan uitstootrechten krijgen toegewezen dan zij naar verwachting nodig zal hebben.
6. Het plan moet informatie bevatten over de manier waarop nieuwkomers aan de regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten in de lidstaat in kwestie kunnen gaan deelnemen.
7. Het plan moet informatie bevatten over de manier waarop met eerdere acties rekening zal worden gehouden.
8. Het plan moet bepalingen bevatten inzake door het publiek te maken opmerkingen, alsmede informatie over de regelingen die zijn getroffen om, alvorens een besluit over de toewijzing van uitstootrechten wordt genomen, terdege met deze opmerkingen rekening te kunnen houden.

BIJLAGE IV

BEGINSELEN VOOR DE BEWAKING EN VERSLAGUITBRENGING BEDOELD IN ARTIKEL 14, LID 1**Bewaking van kooldioxide-uitstoot**

De uitstoot moet door middel van berekeningen of metingen worden bewaakt.

Berekeningen

De uitstoot wordt met behulp van de volgende formule berekend:

$$\text{Activiteitsgegevens} \times \text{uitstootfactor} \times \text{oxidatiefactor}$$

Activiteitsgegevens (gebruikte brandstof, productieomvang, enz.) worden bewaakt op basis van toevoergegevens of metingen

Er worden geaccepteerde uitstootfactoren gebruikt. Voor de activiteit specifieke uitstootfactoren zijn voor alle brandstoffen aanvaardbaar. Default-factoren zijn aanvaardbaar voor alle brandstoffen, behalve voor niet-commerciële (afvalbrandstoffen zoals banden en industriële procesgassen). Laagspecifieke defaults voor steenkool, alsook voor de EU of het producentland specifieke defaults worden verder uitgewerkt. IPCC-defaults zijn voor raffinaderijproducten aanvaardbaar. De uitstootfactor voor biomassa is nul.

Als de uitstootfactor geen rekening houdt met het feit dat een deel van de koolstof niet wordt geoxideerd, wordt een oxidatiefactor gebruikt. Als voor de activiteit specifieke uitstootfactoren zijn berekend die al rekening houden met oxidatie, behoeft geen oxidatiefactor te worden toegepast.

Er worden default-oxidatiefactoren overeenkomstig Richtlijn 96/61/EEG gebruikt, tenzij de exploitant kan aantonen, dat voor de activiteit specifieke factoren nauwkeuriger zijn.

Voor elke activiteit en voor elk brandstof wordt een afzonderlijke berekening gemaakt.

Metingen

Bij de meting van de uitstoot wordt gebruik gemaakt van genormaliseerde of aanvaarde methoden en moet het resultaat worden bevestigd door een ondersteunende uitstootberekening.

Bewaking van de uitstoot van andere broeikasgassen

Er moeten genormaliseerde of aanvaarde methoden worden gebruikt.

Verslaguitbrenging betreffende de uitstoot

Elke exploitant neemt in zijn verslag over een installatie onderstaande informatie op:

A. Gegevens ter identificatie van de installatie, zoals:

- Naam van de installatie;
- Adres van de installatie, inclusief postcode en land;
- Soort en aantal van de activiteiten als bedoeld in Bijlage I, die in de installatie worden verricht;
- Adres, telefoon-, fax- en e-mailgegevens van een contactpersoon en
- Naam van de eigenaar van de installatie en van een eventuele moedermaatschappij.

B. Voor elke activiteit ex Bijlage I die wordt verricht op het terrein waar de uitstoot worden berekend:

- Activiteitsgegevens;
- Uitstootfactoren;
- Oxidatiefactoren en
- Totale uitstoot.

C. Voor elke activiteit ex Bijlage I die wordt verricht op het terrein waar de uitstoot worden gemeten:

- Totale uitstoot en
- Informatie over de betrouwbaarheid van de meetmethoden.

D. Voor de uitstoot als gevolg van verbranding ten behoeve van energieproductie, wordt in het verslag ook de oxidatiefactor vermeld, tenzij bij de ontwikkeling van een voor de activiteit specifieke uitstootfactor al met de oxidatie rekening is gehouden.

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om de rapportagevereisten te coördineren met eventuele reeds bestaande vereisten inzake verslaguitbrenging, ten einde het bedrijfsleven in dit opzicht zo veel mogelijk werk te besparen.

BIJLAGE V

CRITERIA VOOR DE VERIFICATIE BEDOELD IN ARTIKEL 15

Algemene beginselen

1. De uitstoot van elke in Bijlage I genoemde activiteit moet aan een verificatie worden onderworpen.
2. Bij het verificatieproces moeten het verslag uit hoofde van artikel 14, lid 3, en de bewaking tijdens het voorafgaande jaar worden gezien. Hierbij wordt gekeken naar de betrouwbaarheid, de geloofwaardigheid en de nauwkeurigheid van de bewakingssystemen en de gerapporteerde gegevens, alsmede naar informatie inzake de uitstoot en in het bijzonder naar:
 - a) de gerapporteerde activiteitsgegevens en daarmee verband houdende metingen en berekeningen;
 - b) de keuze en het gebruik van uitstootfactoren;
 - c) de berekeningen die leiden tot de bepaling van de totale uitstoot en
 - d) indien er metingen zijn gebruikt, de juistheid van de keuze en de wijze van toepassing van de meetmethoden.
3. De uitstoot waarover verslag is uitgebracht kan alleen worden gevalideerd als betrouwbare, geloofwaardige gegevens en informatie het mogelijk maken de uitstoot te bepalen met een hoge mate van zekerheid. Voor een hoge mate van zekerheid moet de exploitant aantonen dat:
 - a) de gerapporteerde gegevens vrij zijn van inconsistenties;
 - b) de gegevens zijn verzameld overeenkomstig de toepasselijke wetenschappelijke normen en
 - c) de desbetreffende documenten van de installatie volledig en consistent zijn.
4. De verificateur krijgt toegang tot alle bedrijfsterreinen en tot alle informatie in verband met het onderwerp van de verificatie.
5. De verificateur houdt rekening met de vraag of de installatie geregistreerd is in het kader van EMAS (het communautaire milieubeheer- en milieuauditsysteem).

Methode

Strategische analyse

6. De verificatie moet worden gebaseerd op een strategische analyse van alle in de installatie verrichte activiteiten. Hiertoe heeft de verificateur een overzicht nodig van alle activiteiten en hun betekenis voor het uitstootniveau van de installatie.

Procesanalyse

7. De verificatie van de overgelegde informatie vindt, zo nodig, plaats op het terrein van de installatie. De verificateur neemt steekproeven om de betrouwbaarheid van de gerapporteerde gegevens en informatie vast te stellen.

Risicoanalyse

8. De verificateur moet alle bronnen van broeikasgasemissies in de installatie evalueren met het oog op de betrouwbaarheid van de gegevens van elke bron die tot de totale uitstoot van de installatie bijdraagt.

9. Aan de hand van deze analyse identificeert de verificateur de bronnen met een groot foutenpotentieel en andere aspecten van de bewakings- en rapportageprocedure die waarschijnlijk zullen bijdragen tot fouten bij de bepaling van de totale uitstoot. Het betreft hier met name de keuze van de uitstootfactoren en de berekeningen die nodig zijn om de uitstoot van afzonderlijke uitstootbronnen vast te stellen. Bijzondere aandacht wordt besteed aan bronnen met een groot foutenpotentieel en aan de desbetreffende aspecten van de bewakingsprocedure.
10. De verificateur houdt rekening met alle risicobeheersingsmethoden die de exploitant toepast om de mate van onzekerheid zo klein mogelijk te houden.

Verslag

11. De verificateur stelt een verslag op over het valideringsproces, waarin wordt vermeld of het verslag bedoeld in artikel 14, lid 3, bevredigend is. In dit verslag komen alle onderwerpen aan de orde die voor het verrichte werk van belang zijn. Er kan worden verklaard dat het verslag bedoeld in artikel 14, lid 3, bevredigend is, als, naar de mening van de verificateur, de totale uitstoot t niet wezenlijk verkeerd zijn weergegeven.

Aan de bevoegdheid van de verificateur te stellen minimumeisen

12. De verificateur is onafhankelijk van de exploitant, voert zijn werk uit op een objectieve, professionele wijze en begrijpt:
 - a) de bepalingen van deze richtlijn, alsmede de door de Commissie conform artikel 14, lid 1, goedgekeurde normen en richtsnoeren;
 - b) de wetgevende, regelgevende en bestuursrechtelijke bepalingen die van toepassing zijn op te verifiëren activiteiten en
 - c) het hoe en waarom van het genereren van informatie over elke emissiebron in de installatie, met name wat de verzameling, meting, berekening en rapportage van gegevens betreft.
